

C/2024/4861

12.8.2024

Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2024 r. – Kesaev/Rada

(Sprawa T-296/24)

(C/2024/4861)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Igor Albertovich Kesaev (Usowo, Rosja) (przedstawiciel: R. Moeyersons, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2024/847 z dnia 12 marca 2024 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2024/849 z dnia 12 marca 2024 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾ w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi następujące zarzuty:

1. Zarzut pierwszy dotyczący niezgodności z prawem

- Naruszenie domniemania niewinności i prawa do obrony (art. 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) z uwagi na to, że wszyscy wiodący przedsiębiorcy rosyjscy zostali uznani za winnych wspierania rządu rosyjskiego i uzyskiwania od niego korzyści.
- Naruszenie zasady niedyskryminacji (art. 21 Karty i art. 19 TFUE) z uwagi na to, że w ramach sankcji Unii Europejskiej jako kryterium zostało zastosowane pochodzenie społeczne („wiodący przedsiębiorcy”).
- Naruszenie zasady proporcjonalności (art. 5 ust. 4 TFUE).

Zaskarżone akty prawne naruszają zasadę proporcjonalności. Po pierwsze, na podstawie kryterium „przedsiębiorcy prowadzący działalność w sektorach gospodarki zapewniających istotne źródło dochodów” sankcjami mogą być teraz objęci także przedsiębiorcy niebędący wiodącymi przedsiębiorcami, co nie jest proporcjonalne w świetle celu środków ograniczających. Po drugie, objęcie sankcjami przedsiębiorców, którzy nie znajdują się u podstaw odnośnego źródła dochodów, w oparciu o kryterium „przedsiębiorcy prowadzący działalność” nie jest proporcjonalne w świetle zamierzonego celu środków ograniczających. Po trzecie, kryterium „wszyscy wiodący przedsiębiorcy prowadzący działalność w Rosji” nie wprowadza już rozróżnienia między wiodącymi przedsiębiorcami. Po czwarte, nieproporcjonalny charakter wynika również z inflacji środków.

- Naruszenie zasady pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Wskutek ciągłego, niemal arbitralnego zmieniania i rozszerzania podstaw sankcji przepisy nie są już przewidywalne, a dostosowanie swojego postępowania w tym względzie stało się dla przedsiębiorców niemożliwe. Ponadto środki ograniczające nie są oparte na jasnych i obiektywnych kryteriach, choć mają bardzo dalekosiężne konsekwencje dla zainteresowanych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 2024/847, z 13.3.2024.

⁽²⁾ Dz.U. L 2024/849, z 13.3.2024.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ze względu na to, że przyczyny umieszczenia skarżącego w wykazie dotyczącym sankcji są błędne pod względem faktycznym lub nieistotne.
 - Sektor tytoniu nie jest dziedziną służącą rządowi Federacji Rosyjskiej jako istotne źródło dochodów.
 - Skarżący nie prowadzi działalności w sektorze tytoniu, ponieważ odnośny zakład Megapolis prowadzi działalność w sektorze dystrybucji.
 - Sam fakt, że skarżący dysponuje znacznym majątkiem, nie wystarcza do tego, by uznać go za wiodącego przedsiębiorcę.
 - Skarżący nie jest prezesem Mercury Group.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności (art. 5 ust. 4 TFUE) z uwagi na to, że decyzja o umieszczeniu i pozostawieniu nazwiska skarżącego w wykazie dotyczącym sankcji jest nieproporcjonalna, ponieważ sankcje nie odnoszą się do skarżącego.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zakazu dyskryminacji (art. 21 Karty – art. 18 TFUE): decyzja o umieszczeniu i pozostawieniu nazwiska skarżącego w wykazie dotyczącym sankcji jest spowodowana obywatelstwem skarżącego.
